

hea tõe. Kas siis selle toutuse sanna
põrrast holimataks peame jama ehk ülle
kätte minnema? Ei mingil kombel; waid
meie peame, kui Jummal eesimesed, s. o.
kui moistlikud lomad temma leikuse an-
disid tännoga wastowotma, s. o. en-
neste ja teiste kašsukš prukima.
Kui sellega head teed, mis Jummal
jagganud; siis olled tännolik, ja kui
sedda moistlikult prugid; siis kulutad
temma armu, miska temma meid teine
teise läbbi ülles peab ja hoiab. Urge
olgem sellepõrrast mitte usmatad, waid
uskugem, et keigewäggewam Jummal
omma armu meile rohkeste annab, et pea-
me rohked ja usinad ollema keige hea
tõe. Jummal armastab üht rõdmisat
andjat, ja näeb hea melega, kui inni-
mene ommas süddames ettewõttab, ei
mitte kurwa melega, egga hädda põrrast,

waid hea melega ja rõmuga leikuse andide-
ga õige paljo head tehha. Nenda kuida kir-
jutud on: temma on külwand, (ja leikand),
ja waestele andnud; temma õigus kestab
iggaweste. — Urge mõttelgem nüid,
armad! et meiegi õigus iggaweste saab
kestma, kui kirriko-sandidale ehk mu ker-
jajatele leiba kannikast anname ja ütleme:
Jummal kasa! ehk: minne, ja wõtta
Jummal appi! Se ei olle küll laido wäärt,
et sedda teme; õmmetige peame leikuse
Jõsanda andisid weel teist wiisi ja par-
remaste temma mele põrrast prukima.
Jggal Jummal lomal, ning siis ka sin-
nulgi peab hea meel ollema omma olles
misest ja ellust. Prugi siis hästi ja
moistlikult, mis Jummal arm sulle jag-
ganud, ennese ja so ommašte ello waewa
kergitamiseks, ja murretse, ošta ja noua,
mis teie süddant rõmuštab, teie mois;